Ana Muhalefet Dergisi

Dinozor

14 Mayıs 1998 Perşembe...Sayı: 42...Fiyatı: 100 bin Lira

DUMANLI HAVADA KANLI PAZARLIK

Haftalık Aydınlık Dergisi'nin haberine göre; Ülkü Ocakları Başkanı Atilla Kaya'nın askere ve polise götürdüğü, "Devletin ülkücü gençlere ihtiyacı var. Komünistlere, bölücülere ve Alevi cemaatine karşı, cemevleri yakınında Ülkü Ocakları açalım. Bu tehlikelere karşı ülkücü gençlerle mücadele yürütelim" şeklindeki önerisi, ordu tarafından "Irkçı millyetçilik ve ülkücü mafya, tehdit unsurudur" görüşü doğrultusunda reddedildiyse de polis tarafından kabul gördü ve hemen ardından ülkücü saldırılar yoğunlaştı. Hem de polis "nezaretinde..."

Akşamsefası

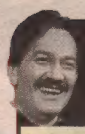

FERHAN ŞENSOY

KIRKİKİNDİ İÇKİLERİ

Kırkikindi yağmurları kırk gün kadar gecikti. Oturup bu yağmurları beklemiyorsanız sorun yok ve fakat işinizi gücünüzü Kırkikindi yağmurlarına göre ayarlamışsanız ayvayı yediniz. Her işinizi kırk gün kadar ertelemeniz gerekiyor. Evet ama, bütün dünya durup, kırk gün kadar sizi bekleyemez ki. Sizi sarmalayan olaylar kırk gün kırk gece askıya alınamaz ki!

En iyisi işini kırkikindi yağmurlarına göre ayarlamamak. Eskisi kadar düzenli gitmiyor yerkürede bu işler. Mevsimler birbirine ödünç günler veriyorlar. Her mevsimde dört mevsimden günler görmek olası artık. Ozon tabakasının bekâreti bozulduğundan beri, eskisi gibi **Ömer Hayyam** takvimine göre gününde patlamıyor Kozkavuran fırtınası, bir de bakıyorsunuz o yıl pas geçiyor Ayandon fırtınası. Leyleklerin gidişinin kesin olarak Saatli Maarif Takvimi'nde belirtilmesinden sonra, günlerce bir sürü aylak leylek görülüyor gökyüzümüzde, gitmeyen anarşist leylekler gözümleniyor. Vizesi bitmiş bu leyleklerin ülkemezi terk etmeyişi, polisi zor durumda bırakıyor.

Cemrenin düştüğünün söylendiği gün, düşüp düşmediği de belli değil. Cemrenin düştüğünü gözle gören yok ki.

—Bugün düştü!

deniliyor. Biz de;

—Hayırlı olsun. İnşallah yumuşak bir düşüş olmuştur, sayın cemre bir yerini incitmemiştir!

biçiminde geçiştiriyoruz olayı.

—Saat kaçta düşmüş?

diye merak edip soran yok. Bu zaten bize yeni bir baharı müjdelemekten ibaret cemrenin düşüşünüe bağımlı faaliyetlerimiz yok. Yalnızca o gün daha erken içkiye oturmanın aranılan sebebini oluşturuyor.

—Hocam erken başlamışsınız!

—Eee, bugün cemre düştü!

Düşmese içmeyecek miydi? Niye içmesin? Hocam bugün içkiye oturuşunun törensel nedenini belirtiyor. Bu yüzden bayılıyorum Saatli Maarif Takvimi'ne, her gün içmek için tarihi bir sebep sunuyor bize.

Cumhuriyet DİNOZOR
Sayı: 42
14 Mayıs 1998

İmtiyaz Hakkı Sahibi: Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ adına **Orhan Erinç** • *Yazışleri Müdürü:* Zafer Temoçin • *Basıldığı Yer:* Yeni Gün Haber Ajansı AŞ • *Yayına Hazırlayan:* Yedi Mayıs Haber Ajansı AŞ • *Grafik Uygulama:* Fenni Özalp • *Kaligrafi:* Şevki Sayışman

Tel: (0212) 512 05 05 / 428-429 • *Faks:* (0212) 512 48 30
Adres: Türkocağı Caddesi, 39/41Cağaloğlu / İstanbul

▶ TBMM lojmanlarında oturan 541 milletvekilinden 321'inin halk arasında "çöp vergisi" diye bilinen Çevre Temizlik Vergisi için kayıt yaptırmadığı belirlendi...

▶ 5 trilyonluk yolsuzluğu bulunan Gülay Aslıtürk'ün, işçilerden kesilen 94 milyarlık tasarruf kesintilerini de devlete ödemediği ortaya çıktı...

▶ MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli: "Meclis MHP'yi arıyor!"

▶ Mesut Yılmaz, Alaattin Çakıcı'nın estetik ameliyatla yüzünü değiştirdiği için yakalanamadığını söyledi...

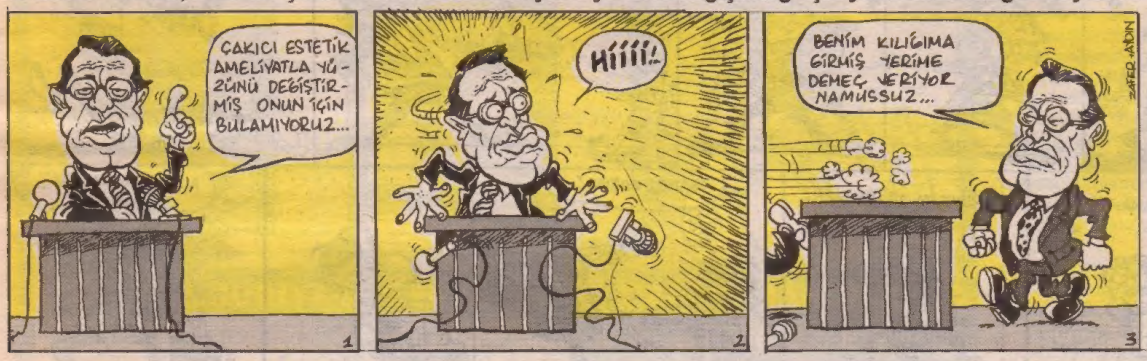
ÇAKICI ESTETİK AMELİYATLA YÜZÜNÜ DEĞİŞTİRMİŞ ONUN İÇİN BULAMIYORUZ...
1
Hİİİ

Sevgili Okurlarım!

Dinozor yayınlanmaya başladığı ilk günden bu yana, ilgi ve alakalarını esirgemeyen, dergiyi faks, mektup ve telefon yağmuruna tutan okuyucularımızın; bana ilettikleri mesajlara toplu olarak yanıtlar vermek istiyorum. Bugüne dek kendilerine köşemin altında dahi yer veremediğim için de herkesten özür diliyorum...

•Sevgili Celil, karikatürlerin çok iyi gidiyor. Yalnız gereksiz karalamalardan kaçınma olayını abartmışsın. Biraz tarama yapabilirsin. Örneğin işe önce, objelerin çerçeve çizgilerini çizerek başla. Sonra zamanla içlerini de doldurursun. Karikatürlerini şimdi gönderdiğin şekilde, ancak kısa öykü köşesinde yayımlayabiliriz.

•Birol'cum, ben arabalardan pek anlamam. Yeni otomobilin hayırlı olsun ama, sen onu istersen bir bilene göster. Benim oto sanayide tanıdığım bir usta var. Gündüz ararsan telefonunu veririm. Ayrıca karikatürlerini Zafer Bey'e ilettim. Çok başarılı buldu. İleride değerlendirebilirmiş. Hep gözünün önünde tutuyor. Kültabağının altından bir yere ayırmıyor.

•Hayır Hanımefendi, sizi hiç dinlemeyip, durmadan dahili numarayı tuşlamanızı isteyen, gazetenin santral görevlisi değil; Cumhuriyet'i aradığınızda çıkan telesekreter. Ayrıca bize diye faksladığınız faksı, Şişli Etfal Hastanesi'nden getirdiler. Buradan tüm Acil Servis çalışanlarına selam gönderiyorum.

•Barış Bey, yazılarınızı okumadığımı da nereden çıkarıyorsunuz. Evet, yazılarınızı okumadığımı iddia ettiğinizi Musa 'ya yazdığınız mektuptan öğrendim ama, o zamana kadar yazdıklarınızı hep okumuştum. Her mektubunuzda aynı iddiayı tekrarladığınızı da biliyordum. Sizi denemek için ses çıkarmadım. Bakarım iyi bir okur olarak yazmayı sürdürecek misiniz diye.

•Ali, Veli, Sevda, İlker, Ayşe, Ümit, Seda, Hidayet, Kaan, Yüksel, Turan, Aslı, Didem Ç., Didem S., Didem A., Ece, İsmail, Işılay, Serkan, İpek, Sedat, Pınar, Ufuk, Yıldız, Çağlayan, Mehmet, Nil, Nihal... **hepinizin mektuplarını aldım. İkişer kez okudum. Yazmaya devam edin...**

•Vedat Bey, evlenmişsiniz. Nikâha gelemedim, kusura bakmayın. Çok meşguldüm. Gelen mektuplardan çıkardığım pulları satmaya gitmiştim. İyi para veren bir yer bulmak çok zor oldu. Eşinizle birlikte mutluluklar dilerim. En kısa zamanda ziyaretinize geleceğim. Siz de dergiye hiç uğramıyorsunuz. Bir çayımızı içmeye buyrun. Çarşambaları çok uygun. Gerçi o gün ben yokum ama, Zafer Bey çay ısmarlar size...

FİKRET BEKLER

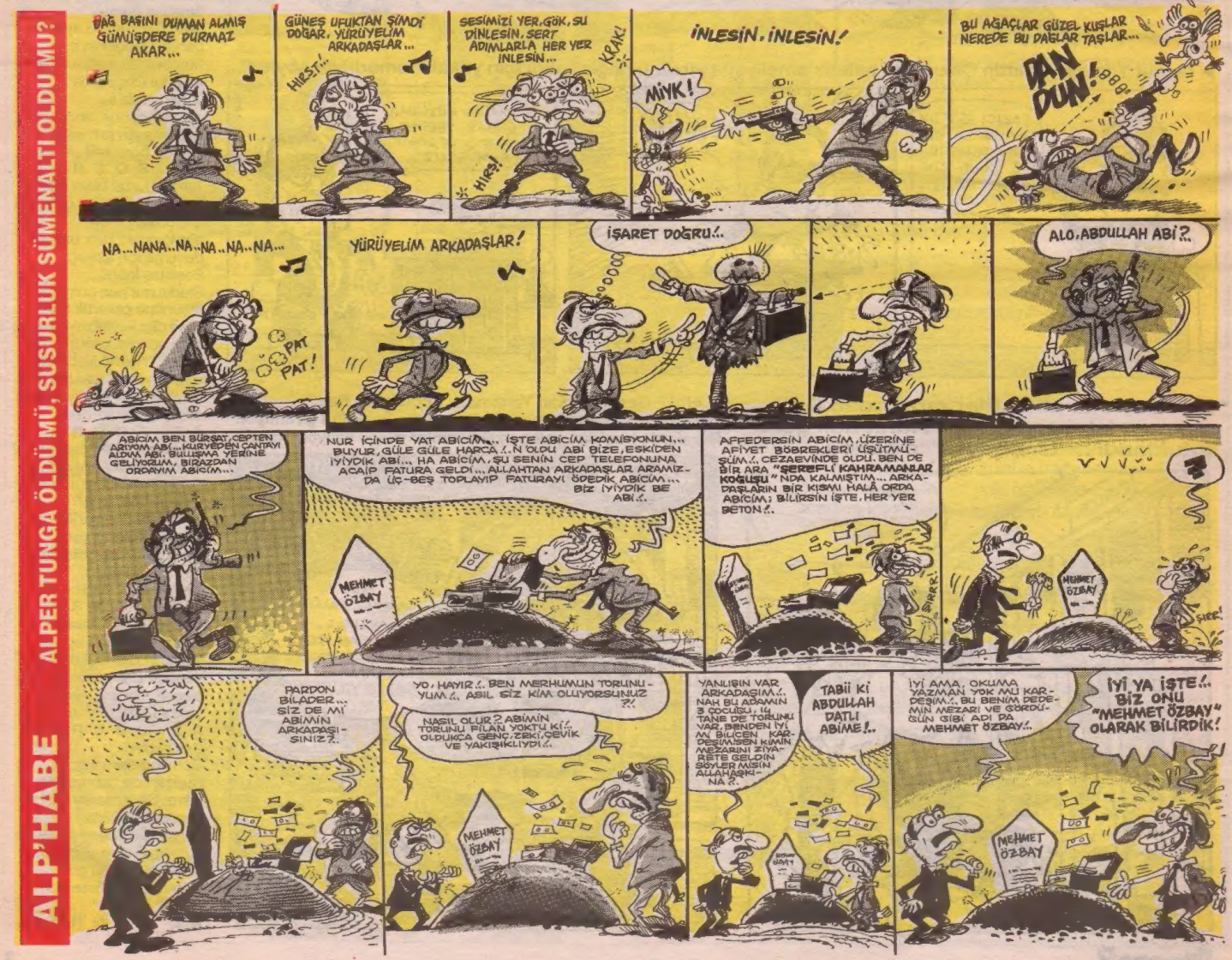

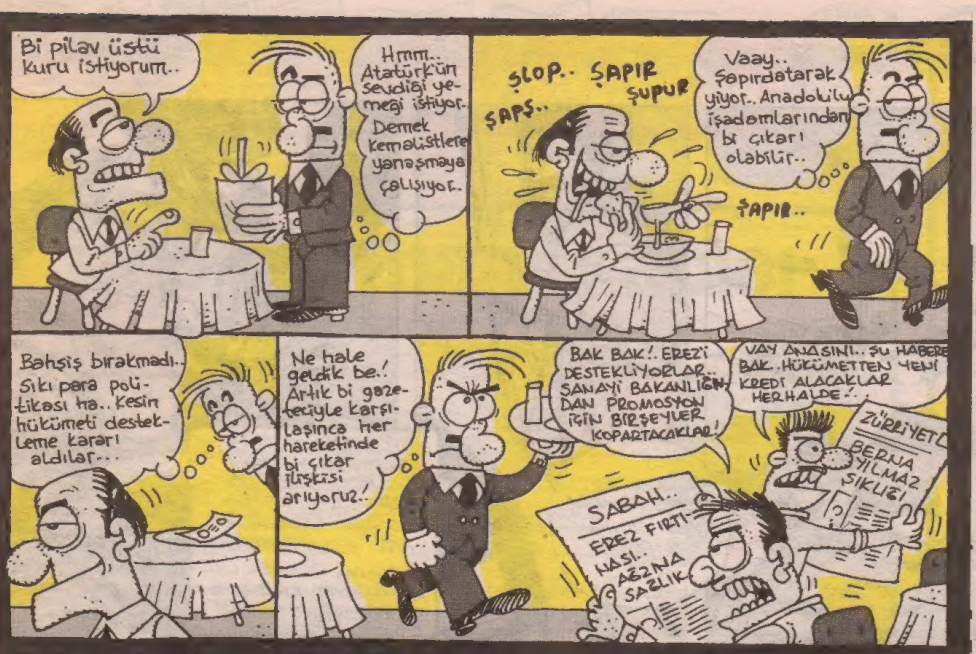

KİNCİ CUMHURİYETÇİLER, OMURGASIZLAR, MANDACILAR VE DİĞERLERİ...

Zafer ile ITUŞS—

MEDYA GEYİĞİ *ile* HAFTANIN GEYİĞİ

'Ölümlü' tepkiler...

—Maraba Dinovole! Nası bayat espri ama? Yok yok sizi son "kullanma" tarihi geçmiş esprilerle sıkmayacağım. Geçen hafta aylık geliri 13 milyar olan İstanbul jet sosyetesinin en yeni üyesi Çarli'den bahsetmiştik. Bu yazıya olumlu ve "ölümlü" birçok tepki geldi. Ölümlü tepkilerden biri Çarli için "Cem Özer'in epileydi yapmamış hali" dediğim için "Çarli'nin epileydi yapmış hali" Cem Özer'den geldi. Tehditlerin Cem Özer'den geldiğine eminim çünkü mektuplar "EY geyik oğlu geyik! Elbet sana bunları ödetiCEM, seni mahvediCEM" temalıydı! Neyse konumuz aCEMi şovmenler değil, bu hafta bize biraz darılmış olan Huysuz Virjin'le beraberiz. Sayın Huysuz Virjin (Virjin'in Türkçesi bakiredir. Bakınız Oxford İngilizce'den Türkçe'ye sözlük sayfa 593) geçen hafta medya geyiğine niye kızdığınızı anlatır mısınız?

—Valla anlatmasına anlatırım da sorumluluk kabul etmem!

—Ne gibi?

—Canım, ben konuşmaya başlayınca kanalı kapatıyorlar ya, bu kütük kafalı RTÜK çalışanlarının işi belli olmaz, saniyenin onda biri hızıyla dergiyi de kapatırlar. Kimsenin ekmeğiyle oynamak istemem.

—Yok yok siz söyleyin, biz gerekli yerlere "dıt"ları yerleştiririz. Evet bana niye darıldınız?

—Dıt dıt dıt!

—Huysuz Hanım deprem olacak galiba epey huysuzlandınız!

—Hayır canım, sadece Çarli'yi *"adamdan"* sayıp koca bir sütunu bir *"hayvana"* ayırman aklıma geldi. Ben bu şova yıllarımı verdim, hatta erkekliğimi verdim, sanat için ne kanallar kapattım. Ama görüyorum ki tüm çabalarım boşunaymış, varsa yoksa Çarli!

—İyi de sizin Çarli'yi kıskanmanıza gerek yok ki!

—Dıt dıt ama bir de dıt!

—Lütfen içinizdeki "küfür canavarını" durdurun. Ne benim ailemde o dediğiniz Sevda Demirel'lerden var, ne de ben sizin bildiğiniz geyiklerdenim.

—Bak medya geyiği zaten sana gıcığım, ya beni öven bir yazı yazarsın ya da seni Bangladeş'in en seviyesiz mizah dergisine sürdürürüm.

—Yemezler, ben ısmarlama kimseyi övmem. Hem senin dediğin o sürdürmeler sadece kamu kuruluşunda çalışanlar için geçerli. Dinozor özgür bir dergidir tamam mı?

—Sen bilirsin, belki seni Bangladeş'e sürdüremem, ama eğer beni *"protokolde"* bir daha Çarli'den sonraya atarsan yüksek reytingim üzerine yemin ediyorum, seni programıma çağırır, en ön masaya oturtur *"östregotlarından, vizigotlarından"* bahseder tüm Türkiye'ye, hatta tüm Balkanlar ve Ortadoğu'ya rezil ederim. Tercih senin; ya canını ya yazını!

—Aman efendim beni yanlış anlamışsınız. Sizin gibi yetenekli bir sanatçı dünyaya bin yılda bir gelir. Aşk olsun Huysuz Hanım siz kim, Çarli kim? Elinizi sallasanız Çarli'si yani. Ha unutmadan şu programınıza katılma işini Türklerin uzayda "deve güreşi" yapacak teknolojik seviyeye ulaşana kadar ertelesek nasıl olur? Kıyafetiniz de pek güzelmiş. Ayrıca bugün çok güzelsiniz!

BARIŞ ERTÜRK

PONCELET'İN ÇİLESİ...

Soner Tuna

JAN_VICTOR PONCELET, NAPOLYON YÖNETİMİNDEKİ FRANSIZ ORDUSUNDA MÜHENDİS SUBAY OLARAK GÖREV ALIYORDU. PARİS'TE MATEMATİK EĞİTİMİ GÖRMÜŞTÜ. * * *
18 KASIM 1812 GÜNÜ RUSYA'DA BÜYÜK BİR BOZGUNA UĞRAYAN FRANSIZ ORDUSUNUN ARASINDA PONCELET'DE VAR DI...

HEY! SURADA BİRİ NEFES ALIYOR!.. BİR İSTİHKAM SUBAYI!...

ÖLÜ BIRAKILANLAR ARASINDA MÜHENDİS SUBAY PONCELET DE VARDI. DAHA NEFES ALDIĞINI ANLAYAN RUS KEŞİF KOLU PONCELET'İ SORGUYA ÇEKMEK ÜZERE GENEL KURMAYA GÖTÜRDÜ...

SAVAŞ ESİRİ OLAN GENÇ SUBAY PAÇAVRALARA BÜRÜNEREK VE BİRAZDA KURU EKMEKLE BESLENEREK DONMUŞ OVALARDA BEŞ AY YÜRÜTÜLDÜ...

CİVAYI BİLE DONDURAN SOĞUKLARDA SEFER ARKADAŞLARI AÇLIK VE SOĞUKTAN BİTLELER HALİNDE ÖLDÜLER...

FAKAT ONUN KUVVETLİ VÜCUDU KENDİNİ KURTARDI. 1813 YILI MARTINDA VOLGA NEHRİ ÜZERİNDEKİ SARATOV KENTİNİN HAPİSHANESİNE GİRDİ. BAŞLANGIÇTA ÇOK YORGUN VE BİTKİNDİ. SAVAŞ ALANI YARALANMA, ÖLÜMLE BURUN BURUNA GELME VE HAPİSHANE...

KAĞIT VE KALEM İSTİYORUM...

BİR KALEMLE BİR NOT DEFTERİ EDİNDİ, BAŞKA HİÇ BİR ŞEYİ YOKTU. KENDİNİ VE ACILARINI DİNDİRMEK İÇİN BU SÜRGÜN HAYATINDAKİ GÜNLERİNİ MATEMATİĞE VERMEKLE GEÇİRDİ...

MATEMATİK ONUN ACILARINI BİRAZ OLSUN UNUTTURUYORDU. KALEM VE NOT DEFTERİ BİTTİ. DUVARA OCAKTAN ÇIKARDIĞI KÖMÜR PARÇALARIYLA YAZILARINI YAZDIĞI SÖYLENİR
* * *

1814 YILININ EYLÜL AYINDA FRANSA'YA DÖNEN PONCELET, TAM YEDİ NOT DEFTERİ İLE GELMİŞTİ. BU NOTLARI 1813 İLE 1814 YILLARINDA SARATOV HAPİSHANESİNDE YAZILMIŞTI. ESERİ 1822 YILINDA YAYINLANDI. RUSYA'DA SAVAŞ ALANINDA ÖLÜ SANILAN BU GENÇ MÜHENDİS SUBAY, GEOMETRİYE YEPYENİ ŞİLAHLAR EKLEMİŞ BULUNUYORDU...

MEDYAZOR

Che'nin ihanet acısı

Ernesto Guevara'yla ölümünden hemen önce konuşan son kişi olduğu sanılan Bolivyalı emekli bir general, Che'nin Küba lideri Castro tarafından ihanete uğradığını yineleyip durduğunu açıkladı

LA PAZ - Bolivyalı emekli bir askerin açıklamaları, Ernesto 'Che' Guevara ile Küba lideri Fidel Castro arasındaki ilişkiyle ilgili bilinenlere yeni bir boyut getirdi. Che ile konuşan son kişilerden biri olan General Nino de Guzman'ın iddiasına göre, Guevara Bolivya'da kurşuna dizilmeden önce kendini Castro tarafından ihanete uğramış hissediyordu. 50'li yılların sonlarında Küba'da Castro ile yan yana bir gerilla savaşı yürüten Che, Nino de Guzman'a Peru'da bir isyancı cephe oluşturmak istediğini, ancak Castro'nun ısrarıyla Bolivya'ya gittiğini de söylemiş. Guevara'nın Bolivya [illegible] ve Nino de Guzman, Che ile 9 Ekim 1967'de, gerilla liderinin yaralanarak Bolivya birliklerinin eline geçmesinden sonra tanışmış. O zamanlar helikopter pilotu olan de Guzman, Guevara ile yakalanan diğer gerillaların bulunduğu köye gönderilmiş. Che'nin kurşuna dizilmesinin ardından da, naaşını yoklamak üzere helikopterle Vallegrande'ye götürmüş.

"Belki de Che ile infazdan önce uzun uzun konuşan tek kişi benim" diyen Nino de Guzman, Guevara'yla ilk kez karşısında Bolivyalı askerlerin beklediği küçük bir [illegible] karşılaşmış. Che'nin [illegible] Guevara'nın Guzman'a verdiği defterde ise Latin Amerikalılara yönelik bir bildiri yer alıyordu. Emekli generalin varlığını ve içeriğini ilk kez açıkladığı defterde Guevara "İlk kez sesimizi duyuruyduk. Isyan çığlıklarımızın yankısıyla bu kıtanın her köşesine ulaşmalıyız. Bugün teşkil ettiğimiz örnekle izlenmesi gereken yolu göstermek üzere barışçı bir mücadele yürütmek için bütün olasılıkları tükettik" diyor.

Guevara'nın infazında bulunmayan Nino de Guzman, gerilla liderinin cesedinin temizlenip dünya basınına gösterilmeden önce çekilmiş ve daha önce

Eskimiş solcuların ekmek parası için canla başla çalıştıkları Radikal gazetesi, **"Che'yle ölümünde hemen önce konuşan son kişi olduğu sanılan Bolivyalı emekli hava kuvvetleri komutanı olan bir general"**in iddialarına dayanarak Che'nin Küba lideri **Castro** tarafından ihanete uğradığının haberini vermiş.

O generalin bu tür iddiaları olabilir, hatta anlattığı gibi Che'yle kurşuna dizilmeden önce küçük bir odada uzun uzun konuşmuş, ona tütün ikram etmiş olabilir. Sonuçta bunlar birer iddiadır, kimse itiraz edemez. Fakat Radikal'in başlığına ne demeli: *"Che'nin ihanet acısı"*.

Bir inanmışlık var burada, bir kabullenmişlik. Kenar mahallelerin meraklı dedikoducu kadınlarının söylemine ve iftiralarına benziyor oysa emekli generalin anlattıkları bize göre. Bu en azından bir sezgidir. Che'yi uzun uzun anlatmaya gerek yok. Mücadelesi, aşkı, kararlılığı ve yürek çarpıntısını tarife gerek yok.

Nicedir devrimin maskotu haline getirilmeye çalışılan, içi boşaltılıp da nostaljik ve romantik bir devrimci olarak sunulmaya çalışılan Che'yi ehlileştirmeye çalışmaktan vazgeçin.

"Dayanışma halkların inceliğidir." Bu laf ona ait. Siz ne tür bir dayanışma içindesiniz peki Radikal takımı? Çıkar, zavallılık, açgözlülük ve *"kötülerin dayanışması"* içinde mi?

Che'nin posterini, anahtarlığını, takvimini yapabilirsiniz, ama ruhunu hiçbir yere resmedemezsiniz, çünkü o, *"devrimci bir ruh"*tu. Ayrıca Castro da puroyu çok seven, sakallı ve üniformalı bir lider değildir.

Bir ömür böyle geçiyor

Sabah gazetesi BBC'nin *"İnsan Bedeni"* adlı programındaki ilginç bilgileri haber olarak vermiş. Erkekler üzerinde yapılan araştırmanın sonuçları birinci sayfadan mevzun bacaklı bir güzel kullanılarak sunulmuş. Altında da bir yazı: *"İşte bir ömür böyle geçiyor."*

Kadınlarla erkekler arasında her tür çatışma, anlaşmazlık yaşanabilir, ama erkekler bir kadına *"mal"* olarak bakmaya başladı mı insanlığından çıkar yavaş yavaş. Fakat bu, Sabah'ın erkek gazetecilerinin umurunda mı?

Yıllardır deterjan, araba, sakız, hatta gazete reklamlarında bile kadın vücudu teşhir ediliyor.

Ne demek lâzım? Elbet bir gün tükeneceksiniz. Fakat iş işten geçmiş olacak, çünkü tarih var. Ne yazık ki gazeteci olarak tarihe *"tencere, tava pazarlamacısı"*, gazete olarak da *"Kesekâğıdı"* şeklinde geçeceksiniz bu kafayla.

Medyada 'Paralar hoşa gidiyor'

Paralar boşa gidiyor!

Devlet, GSM lisansları ve İş Bankası hisselerinin satışından **1.6 milyar dolar** gelir sağlayacak.

Aynı devlet, SSK, Bağ-Kur ve Emekli Sandığı'na bu yılın ilk üç ayında **1.5 milyar dolar** verdi.

Özelleştirmeden 10 milyar dolar bekleniyor. Vadeli satışlar nedeniyle kasaya **5-6 milyar dolar** girecek.

Bu yıl SSK, Bağ-Kur ve Emekli Sandığı'na 1.4 katrilyon lira, yani tam **5.6 milyar dolar** aktarılacak.

Sabah gazetesi, özelleştirmeden gelen dolarların hesabını tutmuş ve anlaşılan gelen 7-8 milyar dolardan da hayli memnun. Ama bir yandan da SSK, Bağ-Kur ve Emekli Sandığı'na giden paraları hesaplamış ve aşağı gösteren parmaktan anlaşıldığı kadarıyla bu giderlerden hiç memnun değil. *"Paralar boşa gidiyor!"* diye veryansın ediyor. Sabah'a sorarsanız; devletin emekliye, sigortalıya ödediği paralar boşa harcanmış paralar. Tabii ya, özel sektöre peşkeş çekilen devlet işletmelerinden gelen paralar, yine özel sektöre -özellikle de basına- kredi olarak dönmeli! Ne gerek var bu paraların vatandaşlar için harcanmasına! Bizim medya holdinglerimiz bu paraları en iyi şekilde değerlendirir. Halka Arcopal, telesekreterli telefon olarak geri verir. Gerçi yine gazeteyle parasını geri alır ama, olsun. Malum; şimdi paralar boşa gidiyor. Ne zaman ki medyaya akıtılıyor. O zaman hoşa gidiyor?

Türkiye'yi karıştırmak isteyen karanlık güçler sahneye çıktı. İHD Genel Başkanı Akın Birdal vuruldu. Bu çirkin saldırıyı kınıyoruz.

Semra Can **CEYN BACI**

SUNAY AKIN

CADI PARMAĞI

Rakamları parmaklarımızı sayarak öğreniriz: *"Bir, iki, üç, dört, beş"*. Bu sayma işlemini yaparken, parmak adlarını sıraladığımızı pek çoğumuz bilmeyiz. Serçe parmağının adı *"pır"*dır. Yanındaki yüzük parmağının adı ise "ekki". Orta parmağa *"uç"* denir. Sonraki parmağımızı işaret etmek ve dokunmak için kullanırız, yani *"Dürt"*. Son sırada yer alan parmağa da *"Baş"* adı verilir. Parmak adlarını yan yana getirelim: *"Pır, ekki, uç, dört, baş"*.

Ortaçağ hekimlerinde sol elin orta parmağının apayrı bir önemi vardı. Hekimler ilaç karıştırmak için yalnızca bu parmaklarını kullanırlardı. Bunun nedeni, kalbe tek sinirle doğrudan bağlı olan bu parmağın ilaçta zehir olması durumunda uyarıcı görevi görmesiydi. Sahi, nişan ya da evlilik yüzükleri neden kalbe doğrudan bağlanan sol elin orta parmağına takılmaz?

İlkokul sıralarında söz almak istediğimizde sağ elimizin işaret parmağını kaldırırdık. Oysa, yaralara merhem sürmek için hiç kullanılmazdı bu parmak. *"Cadı parmağı"* olarak da adlandırılan sağ elimizin işaret parmağı, kara büyü yapılırken kullanılırdı. **Tansu Çiller**'in partililerini selamlamak için yaptığı işaret, uğursuzluktan başka bir şey değildir.

Bana pek sert vurmuşlar bir yerlerim ağrıyor
Ya günboyu bastıran bir uyku
Sevincin sesi çıkmıyor.

Behçet Necatigil'in yukarıdaki dizeler ile başlayan şiirinin adını yazmazsak, dayak yiyen bir adamı anlattığı sanılabilir. Şiirin adı şudur: *"Daktilo"*... Gramofon gibi tahtından indirilen daktilo, parmaktan almaktadır adını. Daktyl parmak demektir. Eski Anadolu'da tanrıların anası sayılan Kybele'nin Girit'teki mağarada Zeus'u dünyaya getirirken sağ elini toprağa bastığına inanılır. Toprakta izi çıkan beş daktyl'in her birinden savaşçı rahip dünyaya gelir ve kalkanlarını vuruşturarak raksa başlar. İşte, bunu bildiğimden daktilomu bir kenara atıp, bilgisayar kullanmaya bir türlü el vermiyor yüreğim. Tuşlara her vuruşumda sözcüklerin kâğıt üzerindeki raksını görebiliyorum.

Daktilo, bir zamanlar gelişmenin, ilerlemenin simgesiyken, günümüzde geri kalmışlığın göstergesi olarak kabul ediliyor. Oysa, alıştığımız görüntüsüne hiç de kolay kavuşmamıştır daktilo. İlk daktilolar, daha doğrusu yazı makineleri, halı dokuma tezgâhlarına benziyorlardı. İşin garip yanı, daktiloya doğru atılan ilk adımın **William Austin Burt** adlı Amerikalı bir çiftçiye ait olmasıdır. Bu adımları koşuya dönüştüren ise **Christopher Sholes**'tir. Gazeteci ve aktör olan Sholes'in ilham kaynağını yakından tanıyoruz: Piyano!..

Sholes, tıpkı piyano gibi küçük çekiçlerin hareket etmesi sonucu yazı yazan bir makine yapabilmek için tüm servetini ortaya koyar. Günde hiç durmaksızın on altı saat çalışan kâşif amacına ulaşır sonunda. Ne var ki, yalnızca bisküvi ve elma yiyerek çalıştığı günlerin ardından icat ettiği makineyi üretecek bir yatırımcı bulamaz.

Eliphanet Remington adlı yatırımcı, Sholes ile masaya oturur oturmasına, ama parasını çöpe atıyor diye de eleştirilir arkadaşları tarafından. Remington, Sholes'in projesini o günlerde üstünde çalıştığı yeni bir makine ile birleştirir ve böylelikle daktilo doğar. Piyanodan esinlenerek hazırlanan yazı makinesinin çizimlerini, üretmekte olduğu dikiş makinesi ile kaynaştırır Remington. Uzun lafın kısası, şu bizim yakından tanıdığım daktilonun babası piyano, annesi ise dikiş makinesidir!

1874 yılında piyasaya çıkan Remington marka pedallı daktilolar pahalı oldukları gerekçesiyle alıcı bulamazlar. **Mark Twain,** bu makineleren alarak romanını daktilo ile yazıp yayınevine veren ilk yazardır. Daktilonun öncülerinden olan bir başka yazar da **Tolstoy**'dur.

Karadenizli halk ozanlarından Maçkalı **Kara Haydar,** 80'li yılların başında İstanbul'a göç ettiğinden, ailesiyle birlikte misafirliğe gelmişti evimize. Odamda, şiirlerimi daktilo ederken, Kara Haydar'ın yedi yaşındaki oğlu kapıyı açarak içeri girdi. Hiç konuşmayan çocuk, başını masaya dayadığı ellerinin üstüne koyarak dakikalarca daktiloya baktı. Sonra şunları söyledi, hayranlık taşıyan bir ses tonuyla: *"Ne güzel çalaysun. Benim babam da kemençe çalay!.."*

DinozoR

▶ Mehmet Ağar, Galatasaray'ın transfer işine el attı!

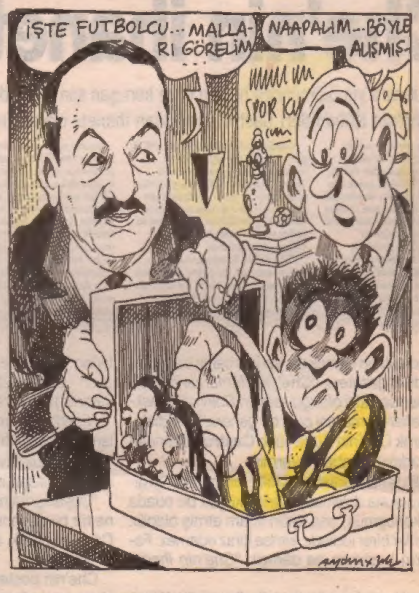

▶ Köpek itlafları artarak sürüyor...

▶ Üniversite tuvaletinde asılmış olarak bulunan Serkan Ereğlu'nun, "Çiçeğin Gözü Yıldızlardaydı" adlı kitabı çıktı...

▶ Daha önce sanatın içine tüküren Melih Gökçek, sporun da içine etti. Cumhurbaşkanlığı Kupası maçında hakemlere kızıp ASKİ'yi sahadan çekti ve belediye bünyesindeki hentbol şubesini kapatacağını söyledi...

► **DYP, "Türkiye'nin bağrından fışkıran lider" imajı yaratmak için, Türkiye haritası şeklinde Tansu Çiller afişi hazırladı...**

İsim babası Katoz Hayri

–Üstadım meraba...
–Meraba yiğit kişi... Nedir konu?..
–Ben bir futbol adamıyım...
–Ben de futbolun isim babasıyım... Söyle, nedir?..
–Şimdi, havadan top geliyo ya...
–Eee?..
–Bu topa yarı dönerek, tam zıplamadan, ama biraz sıçrayaraktan vurma olayı var ya...
–Nasıl?.. Şu şekilde mi?!..
–Hah... Tam öyle... O pozisyona isim arıyoruz...
–Eee... Şimdi bu pozisyonda, top ayağa oturdu mu kesin gol olur, öyle mi?..
–Evet...
–Durmadan gol atan futbolcu ne olur?..
–Gol kralı...
–O ayn... Köşe olur, voliyi vurur... Voli?.. Nasıl?..
–Gayet iyi...
–Dur hemen olmaz... Valiyle karıştırılır o... En iyisi vole olsun!.. Gerçi vale de var, vole iyidir...
–Vole... Çok güzel... Sağolun üstad...
–Rica ederim... Şimdi bunun başına "tele" filan ekleyip soytarılık da yaparlar, o da ayn!..

► **Sivas'ta 92 öğretmen, türban yasağına uymamak için çeşityi sağlık gerekçeleriyle, "türban takması gerekir" raporu aldı. Şikâyetler üzerine hastaneye sevkedilen öğretmenlerin hepsi sağlıklı çıktı...**

ALTAY MARTI

AH O KORKU!

Korku ve paranoyayı ne çok sevdi bu ülkenin yöneticileri. Kemal Tahir, Nâzım Hikmet, Orhan Kemal, Hasan İzzettin Dinamo, İlhan Selçuk, Çetin Altan, Aziz Nesin, Yaşar Kemal ve niceleri! Sırf aykırı ve elbette daha akıllı oldukları için, kötücüllüğü, ilkelliği, yüzsüzlüğü, sömürücülüğü ve çapsızlığı yerden yere vurdukları için olmadık sıkıntılar çektiler. Devlet hep korktu bu hayatı nakış nakış işleyen yazarlardan ve şüphelendi. An geldi kuşku, iftira, baskı ve insan tanımazlık resmi karakteri oldu yöneticilerin. Daha da kötüleştiler. Kötülük kolaydır çünkü. Beyinsellik, zekâ, yetenek, hele ille de onur! Bunların hiçbirini gerektirmez. Ve kötülük zavallılıktan doğar.

Ülkenin bırakın insanını, kokusunu ve toprağını bile sevmeyen kimileri, hep dayanışma içinde olarak ve çok kestirme, vahşi, arsızca yöntemlerle, ama aslında açan çiçeğin güzelliğinden bile korkarak ve insanın soluğu, gülüşü ve düşüncesinden ödleri patlayarak iktidar oldular.

Sembollerden, simgelerden ürktüler. Bu yüzden, üzerinde güvercin deseni bulunan tebrik kartlarını yasakladılar. Bu yüzden, evinde Meydan Larus ansiklopodisi buldukları herhangi bir insanı Larus'un "rus"u yüzünden işkencehanelere götürdüler.

V.I. Lenin'e 6. lenin diyecek kadar cahil olan bu gözüdönmüş sığ ve kaba saba ödlekler sürüsü, geçen zaman içinde mağrur, başı dik, dinginliği özleyen, fakat hep öfkesini küllendiren insanlarımızın bedenlerinde iri sancıların oluşmasına yol açtılar.

Orgeneral Faik Türün, üç genci bulabilmek için İstanbul'da sokağa çıkma yasağı uyguladı zamanında. Süleyman Demirel'in paranoyası o denli arttı ki insanı bir yana koyun, şiirden bile işkillendi. Üç dört yıl önce Şükrü Erbaş'ın "Köylüleri Niçin Öldürmeliyiz" adlı şiiri için, aman bir ayrımcılık daha doğuyor şüphesiyle gazetelere uyarı yazıları gönderdi.

Bu ülkede 12 Mart'ta yazar ve aydınlara, 12 Eylül'deyse daha çok işçi, öğrenci, memur ve ille de gençlere kıyıldı.

Öğrenciliğimde hasbelkader, bu mağara suratlı insanların ellerine düşmedim. Fakat ben ve benim gibiler de payını aldılar o dönemlerden. Bugün kimilerine göre birazcık hırçınsak bunun nedenini dönüp o mahzene benzer günlerde aramak lazım. Evlerimiz, avlularımız, bahçelerimiz, meydanlarımız, kahvelerimizde gezindiler pervasızca. Sivil otolar gece yarıları ıssızlığın ürkütücülüğünün de farkında olarak akrep gibi dolaştılar, pis hamurtalarıyla çevremizde. Okuduğumuz okullara sızdılar çirkin gövdeleriyle. Bakışlarıyla tehdit ettiler, çığlığımızı boğdular, ruhumuza ömrümüzce sönmeyecek kırmızı yangınlar düşürdüler.

Zaman geçince anladım. Amaç birilerini ele geçirmek değildi. O zamanki kara kafalıların tek gayesi vardı: Dışarıdakilerin de etrafına tel örgü çekmek, dışarıdakilere de zindan duygusunu yaşatmak! Ve ne yazık ki başardılar. Büyük korkuları sayesinde yine başardılar.

Yirmi yıl önce işkence yapanlar, şimdi nasıl bir hayat yaşıyor diye düşünüyorum bazen. Ömür dediğiniz nedir ki! Aşk, şiir, müzik, sıcak bir insan soluğu ve şefkat! Bunlarla bezenmemiş bir yaşama, yaşam denebilir mi!

Bir de şu geliyor aklıma bazen: Mahkemelerde, basında gözüme çarpıyor. İşkenceci polislerin kimileri 30-35 yaşında. 12 Eylül'de 10-15 yaşlarını süren bu çocukları kim bu hale getirdi? Devlet doktor, mühendis ve öğretmenini yetiştirirken işkencecisini de bugünlere taşımakta, onları insanlıktan çıkarmakta niçin ısrar ediyor hâlâ?

Bu ülkenin güzelim havasını soluyan herkes, kendi korkusundan dolayı vahşileşen, saldırganlaşan ve tüm ömrünü tehlikeli bir paranoyak gibi geçiren sözde politikacıların yakasına yapışmalıdır.

Bu iş için birazcık gurur yeterlidir. Haa, bir de dünya nimetleri karşısında alçalmamak lazım.

Eski Mısır inanışına göre, "Ölüm Kitabı" adı verilen kutsal kitapta Tanrı'nın öbür dünyada soracağı ilk soru şuymuş: "Kimseyi korkuttun mu?"

İki taraflı işliyor aslında korku. Kimileri korktukça ilkel bir hayvana, kimeleri de herhangi bir nesneye dönüşüyor.

Başımızı kaldırıp etrafımıza bir bakmamız gerekiyor. Gökyüzü çok mavidir belki ve çok özgür

METİN HAKYERİ
e-mail: hakyeri@yahoo.com

Son anda aldığımız bir habere göre...

68'lilerin bağımsızlık yürüyüşü

—Bana bak İzzet, utan utan 68 kuşağından bütün arkadaşların 30 yıl sonra bile aynı inanç ve ruhla yürüyor. Sen ne yapıyorsun? Bir elinde rakı, bir elinde uzaktan kumanda kıç göbek büyütüyorsun. Sendeki bu değişime benim bile aklım ermiyor.

—Saçmalama Nurten, ne inancı, ne ruhu!... Eskidendi onlar... Büyük değişimlere alıştıramadın kendini bir türlü. Artık bireyin kavram olarak önemini kavrama zamanı. Birey...

—Birey değil, ne yazık ki ömür boyu anlamsız bir şey olarak kalacaksın İzzet... Bağımsızlık mücadalesi bağımsız olana dek sürecek. Gerçi senin gibi repo, döviz, hisse senedi bağımlısı bir zihniyete bağımsızlıktan söz etmek saçma ama şunu söylemek isterim ki bu yürüyüş...

—Yürüyüş değil, onların çoğu treking yapıyor aslında. Fazla kilolarından kurtulmayı siyasete alet ediyor adiler. Oysaki fitness, aerobik, body building salonları onlara da açık. Ya da ne bileyim, tenis, squash, jogging çok daha uygun olur sanırım. Ben ise artık esasen 68'den değil, pozisyon olarak 69'dan hoşlanıyorum. Niha, niha, nihaaaa...

—Aynı zamanda iğrençsin de İzzet. Beyninin önemli bir kısmını repoya, ruhunun tamama yakınını da Tokyo borsasına yatırmışsın sen? Beyninden arta kalan kırıntı ise sıvılaşıp üreme organından geçerek atık su şebekesine geçmiş... Emek, sömürü, özgürlük, işçi, eşitlik sözcüklerinin Viagra kadar değeri kalmamış nezdinde...

—Behiçe Boran Behice Boran konuşma hayatım. Zaten senin anlamsız ısrarın yüzünden oğlana Devrim kıza Eylem adını verdik, çocukların başları beladan kurtulamadı. Sırf bu yüzden evimiz hücre ev muamelesi gördü, polis bastı kaç kere... Muhtar bile hisse senedi, pardon, ikametgâh senedi vermiyor.

—Tabii sana kalsa oğlana Rant, kıza Rantiye adı vermeliydik değil mi dönek herif? Aslında sana dönek demek bile az kalır. Ambulans lambasını!..

—Hıı?..

—Ambulans lambası dedim, ambulans. Senin nereye döndüğün bile belli değil... Hatta siyasi travesti...

—Kırıcı olma Nurten... Bilgi çağı, İnternet dünyası, işçi sınıfını tasfiye eden teknoloji, yıkılan sistemler... Bunlardan söz aç bana... 68 dediğin nedir ki?...

—Tabii.. 68 senin için artık Milli Piyangoda son iki rakamına göre kazanılan ikramiye numarası... Ya da gecelik repo faizinin yüzde cinsinden getirisi... Ama sana son bir numaram var İzzet.

—Ne numarası Nurten?

—Telefon numarası İzzet. Şimdi annemi arıyorum... Hemen gelip beni ve çocukları alıyor. Senden ayrılıyorum. Fikri olarak da bu ilişkiden dönüyorum. Artık ben de senin gibi bir döneğim İzzet, bir döneğimmmm. Çünkü seni terk ediyorum.

—Nurten!.. 68 defa özür dilerim. Geri dön, geri dönnnn!..

—Çok geç İzzet, çok geççç!..

—Dönek kaltak!.

Berna Laçin'e 'doğur' baskısı

—Doğurmuyor Cevdet Abi, doğurmuyor. Sabahtan beri kapısında ekip olarak uluyoruz. Doğurmayı kabul etmek bir yana görüşmüyor bile afişte.

—Afişte değil salak, aşifte bi kere. Sen daha nerde f nerde ş kullanılacağını bile bilmiyorsun, nasıl ikna etçeksin ki **Belma Laçin**'i bir an önce doğurması için?

—Belma değil Cedvet Abi, ay Cevdet Abi Berna, Berna...

—Neyse işte oğlum. Talin firmasından kaparo aldık, biz ikna ederiz diye. "**Hülya Avşar**'*ı da biz ikna etmiştik*" yalanını bile söyledik işi almak için... Ne yapçaz etçez doğurtacaz karıyı. Çocuk bezi reklamı deyip geçme sakın. Bu karı doğuracak başka yolu yok.

—Doğum uzmanı gibi konuşma Cevdet Abi. Kan Nuh diyor, çocuk demiyor. Düşünüyormuş ama daha sırası değilmiş, işleri aksarmış, işlerini tam yoluna koymuş, şimdi meyvelerini toplayacakmış, çocuk engel olurmuş falan. Kızsal mazeretler işte...

—Ben anlamam. Berna Laçin'in doğum sponsoru biz olucaz. Devir, sponsor devri... Sana kaparo aldık diyorum salak **Faruk**. Kocasıyla konuşun, önce onu ikna edin o zaman. Versin malzemeyi artık inek. Bitsin bu iş. Nedir yani, alt tarafı bir çocuk doğuracaklar. Memleketimizin Güneydoğu'sunda bir batında 8 çocuk doğuran bile var be... Konuşun kocasıyla... Çocuksuz yuva, meyvasız ağaç ruhunda bir şeyler söyleyin ikna edin... Gerekirse uçamayan kuş espirileri yapın, gururuyla az biraz oynayın ama çok kızdırmayın, teşvik edici olun. Her şeyi ben mi söylicem lan size...

— Konuştuk Cevdet Abi, adamcağız bir problem çıkarmıyor valla. Sponsorunuz biz olalım dedik. Ayrıca açıktan para bile teklif ettik. Malzemeyi vermiş çoktan...

—Vermiş mi?

—*Yani* "Ben gerekli başvuruyu yaptım, formu doldurdum, gerisi Berna Hanım'ın bileceği iş" *diye bir basın açıklaması bile yapmış.*

—Başvuruyu yanlış yere yapmıştır o salak. Kim bilir kiminle düşüp kalkıyordur. Her gece ayrı bir yere başvuru yapıyordur o, kızcağız da stüdyolarda ekmek parası peşinde... O yüzden doğuramıyor Bernacık bence.

— Hiçbir şey anlamadım Cevdet Abi?

—Başvuru yanlış makama yapılıyor lan Faruk, uyansana?

— Hımm.. Yani Berna'yı aldatıyor mu demek istiyorsun Cevdet Abi?

—Günaydın Faruk Bey, sonunda anladınız.

— Ay ne fesatsın Cevdet Abi. Yıkıcan gül gibi yuvayı.

—Ne salaksın Faruk. Yıkar mıyım lan yuvayı? Kafayı mi sıyırdım ben? Bu yuva bizim istikbalimiz salak. Kaç para alacaz biz bi işten senin haberin var mı? Asıl bu işi alamazsak bizim yuvamız yıkılacak. Senin haberin yok.

★★★

—Alo Cevdet Abi.

—Nerdesin üç gündür lan Faruk?

—Karakoldayım abi. Karakolda...

—Ne halt yedin de karakoldasın salak?

—Darülacezeden bebek çalıp Berna Laçin'in kapısına koyduk, son çare olarak. Hani "Madem siz bu işi beceremiyorsunuz, alın işte biz yapalım size bir delikanlılık olsun" *dedik.* "Siz de şu reklam sözleşmesini imzalayın artık" *dedik.*

—Eeeee?

—"Biz kendi bebeğimizi kendimiz yaparız. Size ihtiyacımız yok" *diye polise ihbar ettiler bizi Cevdet Abi.*

—Sana daha kaç kere sen bir salaksın diyeceğim Faruk?

—Türk reklam müessesesinin geldiği nokta beni bu hale getirdi abi. Kader değil, sponsorluk camiasıyla anne ve çocuk sömürücülüğü utansın. Vahşi kapitalizm ve kâr hırsı...

—Kes kes... Sus Faruk... Boynun devrilsin. Vahşi kapitalizm parçalasın seni...

—Parçalasın valla abi...

YAŞ ÇAY YAPRAĞI

Sefer Selvi

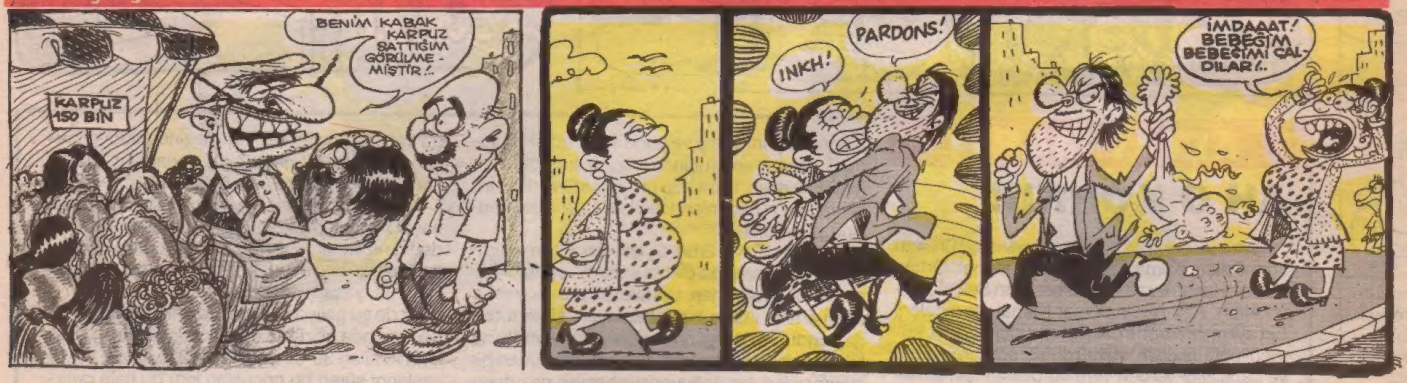

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

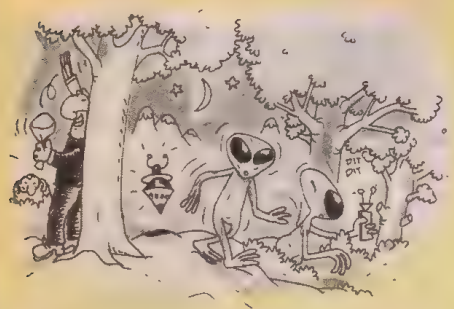

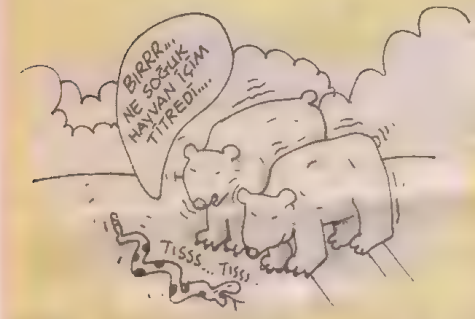

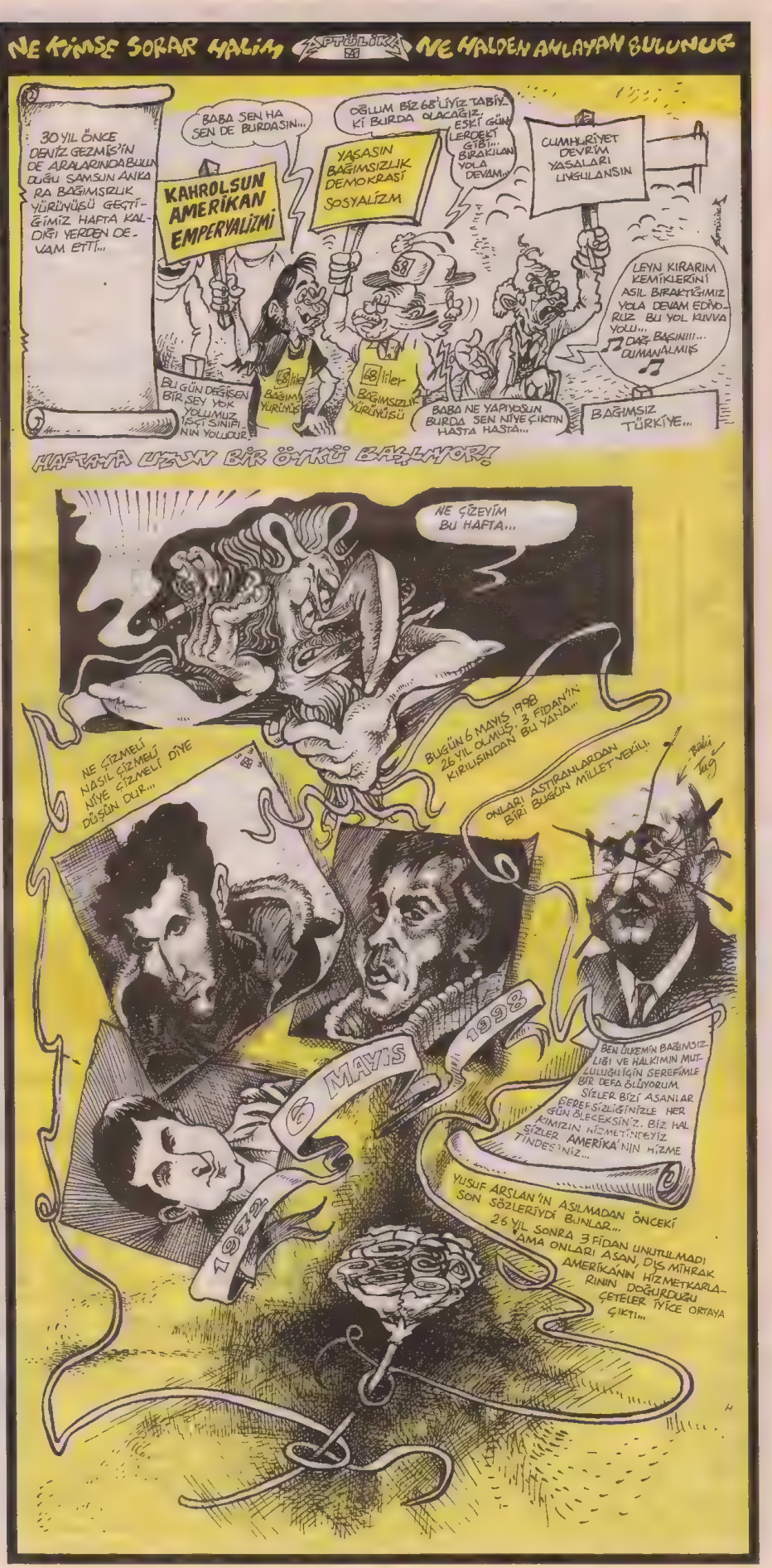

MADEN TAYLAN

TAYLAN SEZGİN

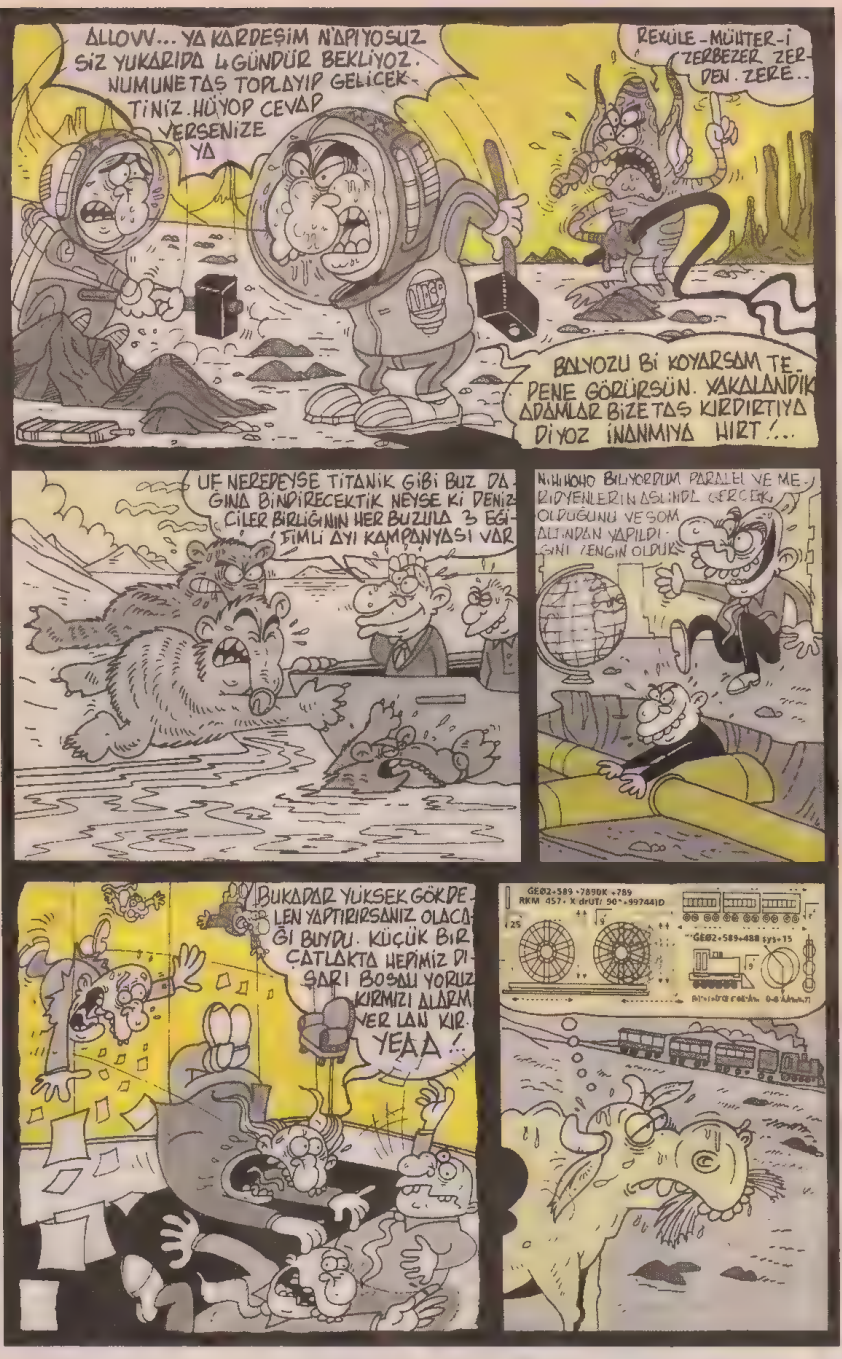

dandini

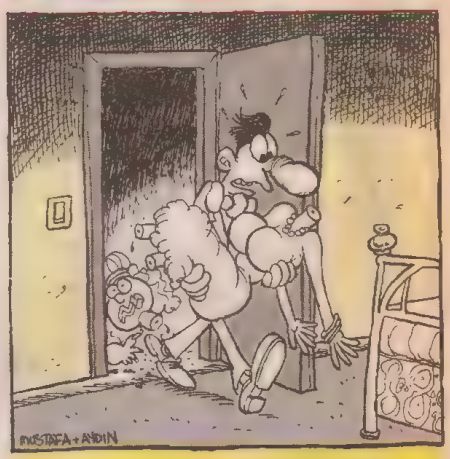

minik üstad
ZEYNEP DEMİRKALE
yazıyor

ANNELER GÜNÜ

Bütün annelerin geçmiş Anneler Günü'nu kutlarım. Annemizin ne kadar özel olduğunu hatırlatan Anneler Günü, mayıs ayının ikinci pazar günü kutlanır. Tabii kı ben de kutlarım.

Anne Sevgisi ... *Benım dünyada nem var / Bir sevgili annem var / Annem yanımda yoksa / Gozlerimde yaş, nem var / Bir sevgili annem var.*

Not: Herhalde sen de annenı gıcık bır yazıyla kutlamışsındır Ayça...

AN-NELER? GÜNÜ

Annem ile aramızdakı ılışkı daha çok bır arkadaşlık, dostluk ılışkisidir. Benım ıçın her gün anneler gunudur. Annelerıne yılda bir gün ozel davranmak, türlu yağcılıklar yapmak benım karakterıme uygun değildır. Bu yüzden biz ozel olarak bir gun anneler gununü kutlamayız. Her gün, her saat, her dakika Anneler Günü'dür. Umarım bu yazımdan sonra annenin sana olan düşünceleri değişmez Zeynepçiim...

minik kıstah
AYÇA UÇANKALE
yazıyor

Yeni Dalga

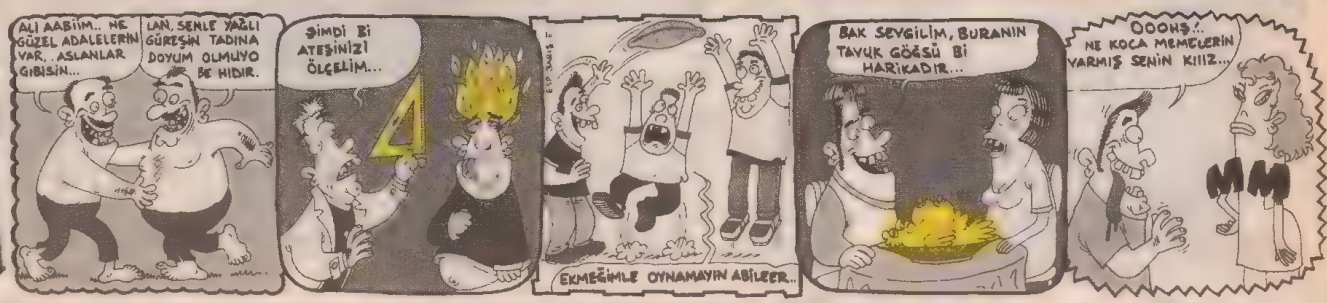

ÜZÜM BELASI

Altay Martı / Sencer

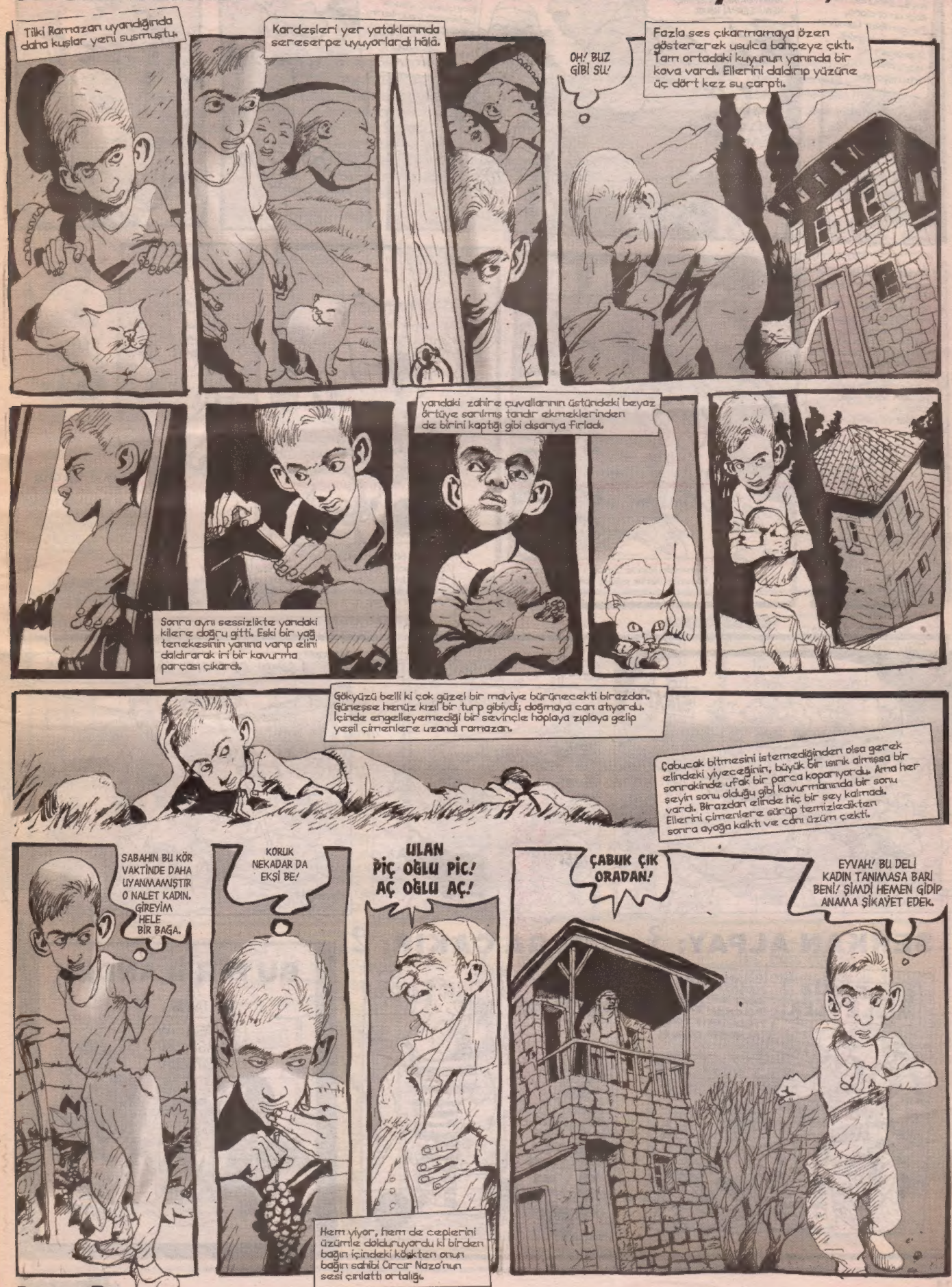

Devamı arka sayfada

Baş tarafı 13. sayfada

Ne yapacağını şaşırdı Ramazan. Hemen ayağa fırlayıp koşmaya başladı. Var gücüyle koştu, koştu, koştu. Sonunda Yanık Köşk'ün oralarda, Peygamber Camii'nin yanına dek geldi. Olacakları hiç düşünmek istemiyordu.

KEYFİM BURNUMDAN GELDİ. NE YAPACAĞIM ŞİMDİ BEN. CIRCIR NAZO KESİN GİDİP ANAMLA KAVGA EDER ŞİMDİ. ANAM DA AKŞAMLEYİN, KEMİKLERİMİ KIRAR.

Sabah namazı için ortadaki musluklardan abdest alan bir kaç yaşlının yanına yaklaştı. Elini yüzünü yıkadı. Cebinden üzümlerini çıkarıp çeşmeye tuttu. Kalbi hala hızlı hızlı çarpıyordu, sıkıntısı dinmiyordu.

Birden aklına bir çare geldi, bir umut. Gidip namaz kılmalıydı. Allah büyüktü. Kesinlikte kendisine yardımcı olurdu. Hemen musluklarin başına geldi. Aslında abdest almayı da namaz kılmayı da bilmiyordu. Yanındaki yaşlıları taklit edip kollarını, ayaklarını yıkadı.

Mescidin içinde de aynı şeyi yaptı. Eğilenlerle eğildi, kalkanlarla kalktı.

Namaz bitti, sıra duaya gelmişti. Kalkıp camii duvarındaki askıya asılmış bir namaz takkesiyle daksandokuzluk bir tesbih alıp, tekrar gelip yerine oturdu. Sonra ellerini yukarıya doğru açıp, içinden yalvararak hep aynı cümleleri tekrarlayıp durdu.

ALAHIM NE OLUR CIRCIR NAZO BİZİM EVE GİTMESİN. NE OLUR AKŞAM GİTTİĞİMDE ANAM BENİ DÖVMESİN. SÖZ, BİR DAHA HAYATIMDA ÜZÜM YEMEYECEĞİM.

-BİTTİ-

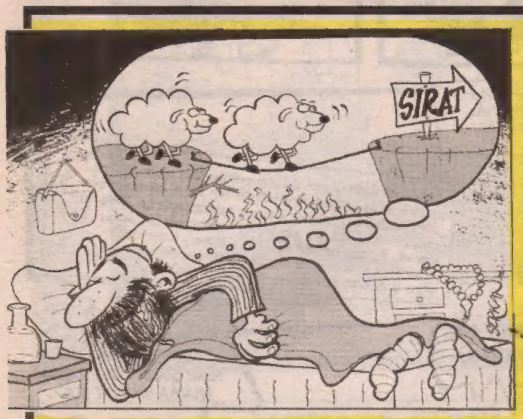

SERKAN ALPAY: 3 – TOLGA ÇAKIR: 2

BU BİR İLANDIR!

ÖYS DENEME SINAVI (Süre: 4 dakika 5 saniye)

1. Bir göle dört bir yandan maya çalınmaktadır. O gölün sulak bir arazide yer aldığı düşünülürse ve çalınan mayaların toplam ağırlığının 340 hektogram olduğu da hesaba katılırsa gölün derinliği ne kadardır?
a. Dört basketbolcu boyu
b. Dört basketbolcu + bir cüce boyu
c. 40 dekametre
d. Göl maya tutmaz
e. Hep bir

2. Ali evden okula 578 adımda gitmektedir. Ali okuldan kaçtığı zamanlar ise 1703 adım atarak bilardo oynamaya gitmektedir. Ali'nin okuldan kaçtığını anlayan babası, aynı yolu 630 adımda almaktadır. Ali'nin eski bir atlet olan dedesi ise tüm bu yolların hepsini 4 dakikada koşarak bitirmektedir. Buna göre Ali'nin dayısının ayağı kaç numaradır?
a. 42
b. 43
c. 37
d. 58
e. Hepsi

3. Bir boksör rakibine bir raund boyunca ortalama olarak 13 yumruk atmaktadır. Bu yumrukların bir kısmı rakibi sıyırıp hakeme gelmektedir. Hakem bir raund boyunca ringde boylu boyunca yatmaktadır. Buna göre yumruğu yiyen boksörün kaşı ne kadar yarılmış olsa gerek?
a. 48 mm^2
b. 7 cm^2
c. 300 hektometre
d. 4 basketbolcu + 2 cüce boyu
e. Hippi

4. Bir apartmanda 72 sakin yaşamaktadır. Bu sakinlerden yarısının çocuk, kalanların da tamamına yakınının erkek ve sinirli olduğu varsayılırsa, apartmandaki katın azlığı açık şekilde dikkat çeker. Mantıksal açıdan, kapı numarası 102 olan bu apartmanın adı aşağıdakilerden hangisidir?
a. Teyyari Apartmanı
b. Düz duvar Apt.
c. Cisim Apt.
d. Şişik Apt.
e. Hiçbir tanesi

5. "Kedi" ile "mali müşavir" arasındaki ilişki nitelik açısından aşağıdakilerden hangisinde bulunmaktadır?
a. Şapka-Piyanist
b. Pasta-Siyonist
c. Tilki-Sütçü
d. Kaplan-Mali müşavir
e. Hiçbiri-Hepsi

6. "....." yukarıdaki boşluğa aşağıdakilerden hangisi gelirse uygun olur?
a. Dudullu'da şahane bir arazi buldum!
b. Manitaya yumuşamıycan hoca, anında şımarır!
c. Cola makinesi 70 bin liramı yuttu!
d. Dinozorun en yakışıklı insanı Birol'dur!
e. Ne yazık ki Birol iflah olmaz bir sapıktır!

7. "Muhtar emmi, o kekliği vuran benim, sanki sen vurmuşun gibi ne kasılıyon emmi, ayıp değil mi?" cümlesindeki keklik nedir?
a. Ölüdür
b. Yaralıdır
c. O keklik değil, çulluktur
d. Düz ovada ava çıkıp, av sonrasında şıkıdıkı mıkıdıkı oynamak isteyen zihniyetin kurbanıdır
e. Muhtar emminin yalanıdır

8. "We are the world
We are the children
....."
Alttaki boşluğa anlam açısından gelmesi gereken nedir?
a. We are' the dentist
b. Where are you going my uncle?
c. Hello Mrs. Robinson
d. Serhat is a beautiful boy
e. But, Serhat is aynen (tıpkı) Birol

9. Aşağıdakilerden hangisi, bizdeki "anten" gibi İngilizce'de argo olarak kullanılmaktadır?
a. Umbrella
b. Mr. Brown
c. Şokomigo
d. New Orleans
e. Enitink

Not: Cevaplar pek yakında!
Belki de uzakta! Bilimin işine karışılmaz!

S. Gürpınar

Şakası bile komik...

B.BAYRAM.

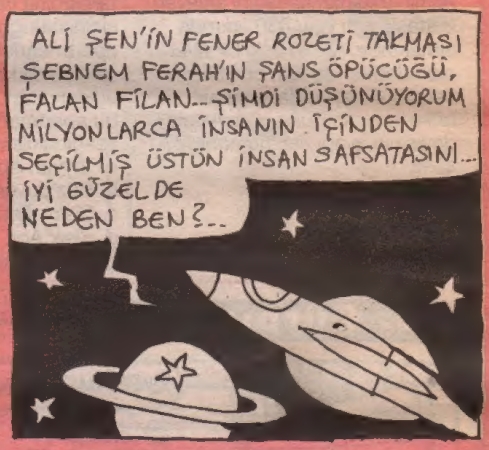

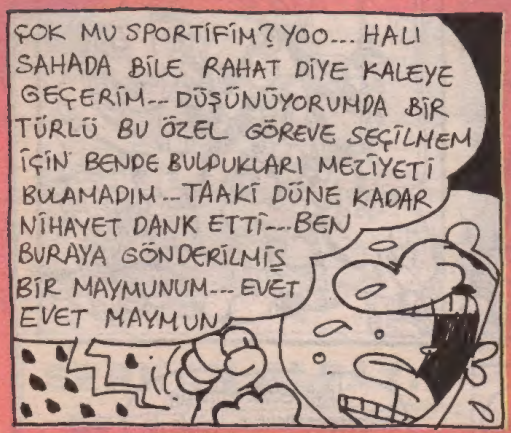

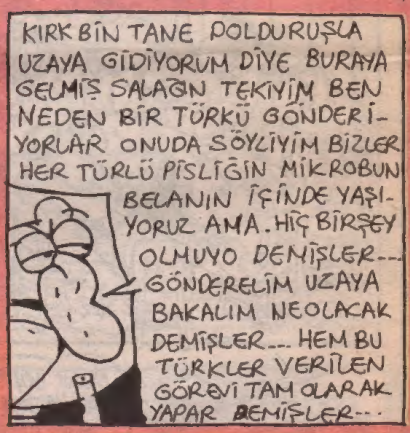

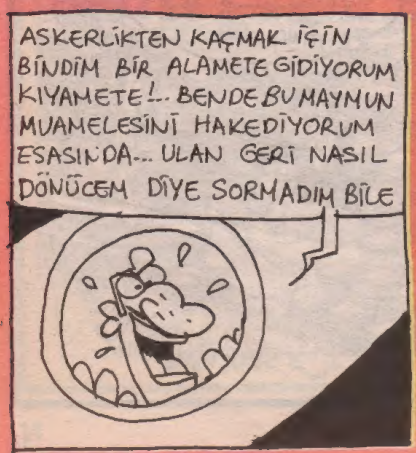

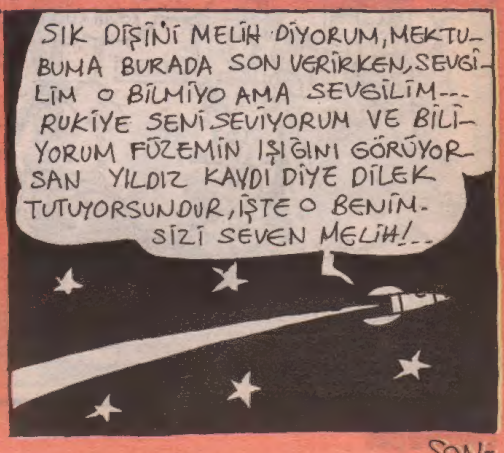

-SON-